

De ove, cane et lupo

380 O ovci, psu a vlku kapitola čtvrtá

Viz, kterak svět tento blúdí,
že již každý křivdu súdí.
Kde si, pravdo, se skryla?
Křivda veš svět oslepila,
385 pro malý dar súd převrátí,
jakož se tuto dává znáti:

Kdež pes ovci k súdu pudi
a vlk sedieše za súdy,
nevinnú ovčičku vzrudi,

21b 390 když proti něj tu řeč vzbudi
řka: | „Tys u mne chléb zajala,
oplatitis mi nedbala.“

Poče ovce řeči té přieti,
řkúc: „Nynie chci tak přísieci.“

395 Podlé psa luňák stáše,
sup také vlku pomáháše.

Vlk se na ovci oboři,
řka: „Náhle se psu pokoři!
Chléb, jenžto's psu byla slíbila,

400 aby jemu odplatila.“

Hrdlička s ovčičkú bieše
a tak tomu sboru pravieše:

„Ovčička u psa nic nezajala,
aniž má co, jenž by dala.“

405 Všickni ovci povinichu
a ji v záplatu porobichu.

Jakž horúcí zima koli,
však svú vlnu s sebe sholi,
ač i spravedlivě neumie dáti,

410 prodavši pak vlnu i zaplati.

Ukrutně ji zima smúti,
svého rúnce naha jsúci.

*Sepe fídem falso mendicat inhercia teste,
sepe solet pietas criminis arte capi.*

415 Často křivý právo drží,
křivým svědkem jež obdrží,
často dobrota ponikne,
když v zlobná osidla vnikne.